DINAMO BUCUREȘTI NU MAI POATE PIERDE TITLUL DE CAMPIOANĂ A ȚĂRII...

...DECÎT DACĂ CEDEAZĂ DUMINICĂ CU 6-0 IAR RAPID CÎȘTIGĂ LA CONSTANȚA CU ACELAȘI SCOR!

Deosebit de animată această a 29-a etapă a celui de al 53-lea campionat al țării, în care o echipă ce părea epuizată, Sport Club Bacău, răstoarnă cele mai optimiste calcule ale giuleștenilor și aduce titlul de campion lui Dinamo București ; neobișnuită prin cele 12 goluri administrate de U.T.A. și Steaua, cu atacanți aflați, parcă, la început de campionat, în plină forță ; plină de neprevăzut prin acel 3—3 de la Craiova, care a mai dat Progresului un dram de speranță ; în sfîrșit, grăitoare prin această tenacitate — care demonstrează, înainte de toate, o bună pregătire — o feroviarilor din Timișoara !

De aceea aplaudăm acest final de campionat, atît de palpitant pentru cei... „de pe margine", dar extenuant pentru suporterii celor două echipe care au concurat la șefia clasamentului, în ciuda părerilor pesimiste ale altor confrați ; în fond, trebuie să-i înțelegem și pe fotbaliști, sînt și ei oameni, au și ei bucuriile și amărăciunile lor, obosesc și ei. Și nu se poate spune că nu oboseala a fost cauza acestei amînări, de la etapă la etapă, a transferii duelului pentru șefie.

Startul în această epuizantă cursă de urmărire Dinamo-Rapid s-a dat după prima etapă a returului, cînd Dinamo a luat un punct la Bacău, iar Rapid a cucerit două în fața lui „U" Cluj. La un moment dat, giuleștenii se distanțaseră ei la două puncte (după duminica aceea în care Dinamo a pierdut pe malul mării), sînt egalați și pierd apoi zestrea la Cluj, în fața echipei feroviare de pe malurile Someșului. Era etapa a 25-a. Și cînd se credea că Dinamo va galopa victorioasă spre potou, a intervenit — vă reamintim — clacajul din meciul cu Petrolul (2—2), rezultat, după părerea noastră, influențat de transmisia televizată a meciului celor două echipe feroviare. Și de aci începe, dacă vreți, adevărata frumusețe a acestui campionat, **lupta pentru titlu** — celelalte „lupte" mai mici fiind complet eclipsate de această dispută : pierde Rapid, acasă, la Steagul roșu ? Îi răspunde la fel, Dinamo, de pe malurile Jiului ! Etapă de etapă refrenul se repetă, doar personajele fiind schimbate : pierde Dinamo acasă cu „U" Craiova ? Nici Rapid nu se lasă mai prejos și este învinsă la Pitești de F.C. Argeș ! Etc., etc.

De la etapa a 29-a se așteptа deznodămîntul. El a venit însă în modul cel mai neașteptat cu putință : mai întîi, sub privirile rapidiștilor aflați în fața televizorului (rulurile s-au schimbat), Dinamo a pierdut un punct la Cluj, în fața lui „U" și „plăieșii" au intrat în vestiare văzînd Rapidul urcat pe primul loc. Dar rodiul le-a adus dinamovistilor vestea cea mare și, totodată,datorită implicațiilor ei în clasament, **surpriza campionatului : Rapid învinsă de Sport Club Bacău în chiar ieftul său, la primul meci sustinut în acest campionat pe terenul din Giulești !** Deci, avînd și avantajul net al golaverajului, Dinamo București este de pe acum campioană, în ciuda calculelor pur teoretice — care se pot face și pot da cîștig de cauză Rapidului. Ar fi vorba de o înfrîngere a lui Dinamo cu 6—0 la București și o victorie cu același scor a lui Rapid la Constanța !

Dacă lupta pentru titlu o socotim practic încheiată, convulsiile clasamentului nu au luat sfîrșit : nu mai puțin de cinci echipe, ba chiar șase, au șanse la mult rîvnitul loc trei, cel care asigură participarea într-o competiție europeană importantă, cum este „Cupa U.E.F.A.". Cele mai mari posibilități de a-l ocupa le are Steaua. Dar, cine știe ?, Poate că U.T.A., poate că Steagul roșu sau „U" Craiova, ori chiar Petrolul și Farul își vor valorifica șansele teoretice de reușită.

Nu putem încheia aceste rînduri prilejuite de penultima etapă fără a aminti de C.F.R. Timișoara, care și-a dat mîna cu cealaltă reprezentantă a orașului de pe Bega, Politehnica, în Divizia B. Feroviarii, conduși de un antrenor fără astîmpăr, au terminat campionatul cu fruntea sus, obținînd rezultate care în prima parte a întrecerii păreau de domeniul fanteziei. Deci, bravo C.F.R. bravo Macri ! Neobișnuită această felicitare adresată unei echipe care retrogradează. Ea este însă pe de-a întregul meritată. Și, iată, Progresul ! Șanse minime de supraviețuire pentru această talentată echipă, condusă de antrenorii Petre Moldoveanu și Liviu Colceriu, alcătuită — pentru prima dată în istoria destul de îndelungată a acestui club — din jucători crescuți pe frumoasa bază sportivă din str. dr. Staicovici. Soarta este dură cîte odată cu astfel de echipe tinere, avîntate, talentate, dar fără experiență.

Șansele Progresului țin de U.T.A., de C.F.R. Cluj, de „U" Cluj... Dacă ele vor fi potrivnice, să sperăm că — cel puțin — mănunchiul de talente existent aici nu se va împrăștia în anul de purgatoriu din Divizia B. Ar fi păcat, s-ar pierde o echipă care promite...

Mircea TUDORAN

BUCUREȘTI. Era greu de prevăzut că, după o repriză încheiată cu un scor alb, atacanții militarilor bucureșteni se vor dezlănțui, marcînd șase goluri în poarta lui Mărcuțescu. Iată-l, în cîteva clipe, pe mijlocașul Vigu reluînd, cu capul, peste poarta celor înfricoșați clujeni. Mare ocazie ratată.

Foto : S. BAKCI

CA ÎN FINALA DE PE WEMBLEY

Comparația nu se referă la rezultat și cu atît mai puțin la factura jocului. La Ploiești însă, faza din ultimul minut al primei reprize, din partida Petrolul — C.F.R. Timișoara a reamintit, celor prezenți în tribune, de golul englezilor înscris în prelungirile finalei campionatului mondial, ediția 1966, cînd arbitrul elvețian Dienst, la semnalizarea tușierului Bahramov, a validat un gol și astăzi contestat, în ciuda anilor care s-au scurs.

A fost sau nu gol, șutul lui Ciupitu din min. 45 ? Aproape 26 000 de ochi „au văzut", în acel timp, mingea intrînd și ieșind din plasa porții lui Gaboraș. Și totuși... Arbitrul de tușe Alex. Vădduvescu, în rolul lui Bahramov, prezent pe față, ca și „centralul" Dinulescu, mai aproape de locul desfășurării acțiunii decît Dienst odinioară în jocul de pe Wembley, afirmă la unison și răspicat : **„La centarea lui Grozea, mingea reluată spre poarță de Ciupitu a întîlnit mușchea inferioară a barei transversale și a revenit în teren. Lovitura a fost însă atît de puternică, încît vibrația produsă a făcut să miște plasa dind, mai ales la distanță, impresia golului".** Evident, în aceste condiții, jocul a continuat, valul de proteste ale publicului, departe de a fi influențat decizia luată, reușind în schimb să creeze o atmosferă exagerat de încordată, care a amenințat pe alocuri spiritul de sportivitate.

Că n-a fost într-adevăr gol, s-au convins, treptat, apoi, și cei mai mulți dintre spectatorii ploieșteni care, pînă la urmă, au recunoscut gustarea unei hotărîri ce avea să împiedice în final vicierea rezultatului.

Mihai IONESCU

„STAGIUNEA BRAȘOVEANĂ" S-A ÎNCHEIAT ÎN APLAUZE

Apropiata despărțire a lui Valentin Stănescu de echipa brașoveană a marcat sensibil meciul de duminică al Steagului roșu cu Politehnica Iași.

Evident, într-un sens pozitiv, pe care l-am remarcat în primul rînd în efortul „stegarilor" de a obține victoria în acest ultim meci jucat de ei acasă, sub bagheta lui „Tinel" și apoi în străduințile lor de a oferi — în același timp — și un spectacol de calitate atît publicului cît și... antrenorului de care se despart cu cele mai bune sentimente.

Jucătorii brașoveni au făcut, într-adevăr, un meci din cele mai bune : Adamache (destul de solicitat) a intervenit sobru și sigur, linia de fund n-a fost niciodată decisiv depășită (deși a avut mult de furcă cu unul din cele mai productive atacuri din Divizia A, un atac care dă 3 oameni „echipei campionatului"), oamenii de la mijlocul terenului au constituit piloni solizi pentru „unsprezecele" brașovean, iar în atac fantezia și intuiția lui Dumitriu II, incisivitatea lui Györfi și evoluția bună a lui Florescu (un jucător a cărui personalitate începe să se contureze) au dat multă culoare jocului.

Dar, poate n-am fi fost azi în situația de a afirma că la Brașov am văzut unul din cele mai frumoase meciuri ale acestui retur, dacă zîna excelentă și ambiția „stegarilor" nu s-ar fi coroborat cu o la fel de remarcabilă replică ieșeană. Joc rapid, aerisit, ofensiv al studenților a concurat și ea la reușita unui spectacol fotbalistic care i-a ținut pe spectatori parcă „lintuiți" în tribune, ignorînd o ploaie de o rară violență. Robinsonadele „portarului care vine" (l-am numit pe Iordache), neobositul „înainte-înapoi" al mijlocașilor Mărdărescu II și Simionaș (ambii cu execuții de mare acurateță), vervа de joc și forța de șut a lui Moldoveanu, care — reintrat cu forțe proaspete în echipă — a luptat să-și valorifice atuurile de golgeter, iată numai cîteva din reușitele de efect care au punctat rolul Politehnicii în piesa de închidere a stagiunii brașovene.

Radu URZICEANU

Însemnări de reporter

NICI PRIN ACȚIUNI INDIVIDUALE, NICI PRIN APĂRARE!

La un scor de 6—0 fără îndoială că sînt inutile comentariile. Superioritatea Stelei a fost prea evidentă, deși tîrziu exprimată și — mai ales — concretizată într-o cantitate de goluri care le-a satisfăcut bucureștenilor dorința de revanșă pentru acel 0—5 din toamnă. Dacă mai adăugăm și amănuntul că nivelul partidei a fost scăzut, orice reverie devine și mai de prisos.

Totuși, vom nota pe marginea acestei înfîlniri două observații, cîte una pentru fiecare echipă.

1. Steaua n-a reușit să-și fructifice mai devreme superioritatea teritorială, evidentă, din cauza modului greșit în care a încercat să rezolve toate atacurile la poarta lui Mărculescu. Fiecare înaintas a căutat soluționeze SINGUR, prin cocoșarea excesivă a mingii (Tătaru), prin driblinguri fără sfîrșit (Iordănescu, Pantea, Dumitriu III), în dauna jocului combinativ, singurul mijloc de a străpunge un zid defensiv dur și obstrucționist. La aceasta s-au mai adăugat tendința de joc lateral și neatenția (Vigu, Naom) în pase (multe mingi au ajuns la adversari). Așa și-au risipit forțele timp de 55 de minute. Cînd au înțeles, în fine, că NUMAI COMBININD pot dezorganiza apărarea fermă a clujenilor, bucureștenii — și în primul rînd Iordănescu și Tătaru (care pînă atunci nu-și pasaseră de parcă erau adversari) — au făcut șah mat pe C.F.R. printr-un joc pe măsura posibilităților.

2. C.F.R. Cluj a venit la București să se apere și să „ciupească" un punct. S-a văzut clar după cum s-au aranjat clujenii pe teren și după cum au jucat din primul minut. Aproape că și-au dedicat toate resursele acestui scop, deși puteau să observe că adversarul nu merge în atac, iar în apărare este penetrabil. Au fost cîteva faze în care puteau înscrie (min. 38—43). Dar, credem că trebuiau să atace mai curajos. N-au sesizat însă sau n-au avut acea elasticitate tactică ce permite schimbarea pe loc a manierei de joc și în loc de un rezultat onorabil s-au ales cu o stagnică porție de goluri, care — de fapt — nu reprezintă diferența de valoare și nici resursele reale ale feroviarilor clujeni, ci numai o tactică de multe ori dovedită falimentară, cu atît mai mult atunci cînd jucătorii nu știu și n-o pot aplica.

În concluzie, e greu, foarte greu să cîștigi un meci prin acțiuni individuale și prin apărare strictă.

Petre GAȚU

CE SE ÎNTÎMPLĂ CU RAPID ?

Iată marele semn de întrebare care plutește cu insistență dincolo de Podul Grand, acolo, în tabăra echipei giulești, aspirantă PÎNĂ IERI la cununa de lauri, AZI în postura de a cobori cîteva trepte în clasament, în eventualitatea unei noi înfrîngeri duminică la Constanța. Rapid, echipa care n-a vrut să se dezmintă în acest final de campionat, a fost ingenuncheată de o formație care, dacă ne amintim bine, în aproape trei sezoane nu a mai cîștigat un meci în deplasare. Incontestabil, meritele băcăuanilor rămîn neclintite. În primul rînd, pentru că ei și-au apărat cu strășnicie șansele, au făcut tot ceea ce a fost posibil pentru a nu primi gol. În al doilea rînd, ciud îi s-a ivit ocazia, facilitată și de greșeala lui Lupescu și Răducanu, au apăsat pe accelerator și au realizat imposibilul, acel imposibil refuzat categoric de antecedente.

Ar fi inutil să repetăm lucruri arhicunoscute pentru spectatorii prezenți în peticoava Giulești, să derulăm acum oarba goană după victorie a „alb-vișiniilor", marile lor ocazii de gol, opoziția bravului Ghiță etc., etc.

Că Rapidul rămîne, fără tăgadă, echipa de mare capriciu a fotbalului nostru este cu totul o altă chestiune. Mai grav și de neînțeles ni se pare ideea cel mai mult vehiculată, după și înainte de meci, referitoare la inospitalitatea propriului teren de joc, prin dimensiunile lui mai mici. Pe loc ne-am amintit de punctele pierdute în acest retur de feroviari pe stadionul Republicii. Ce lucru straniu ! Să fii proprietar al unei frumoase baze sportive și totuși să dai vina pe acest imens avantaj...

Care să fie atunci motivele bruștei alunecări în mediocritate a unei formații fruntașe în fotbalul nostru, formație care are un careu de internaționali valoroși ? Eșecul de duminică nu poate fi considerat un simplu accident, inerent uneori în viața fiecărei echipe. Nu. El marchează o accentuată criză pe care Rapidul o traversează de cîtava vreme. Evoluțiile anterioare pledează cu argumente. Iată-le, luate prin comparație cu evoluțiile ultimei clasate a campionatului — C.F.R. Timișoara : din totalul celor 10 puncte puse în joc, în ultimele cinci etape Rapid a cîștigat unul singur, a marcat trei goluri și a încasat șapte, în timp ce modesta formație de pe malurile Begăi a realizat șase puncte, a marcat 10 goluri și a primit șase.

Este de prisos de a insoți exemplele citate de vreun comentariu. Orice am spune și orice am face, nu putem să coborîm valoarea intrinsecă a jucătorilor bucureșteni la nivelul unei viitoare divizionare B. Așa că...

După meci i-am văzut pe jucători, epuizați fizic și nervos, cum se strecurau stînjeniți printre spectatori. Antrenorului Bărbulescu parcă îi mai albiseră cîteva șuvițe de păr. Secundul său, Cristescu, fuma țigară după țigară. Din priviri i-am înțeles că nu era nici locul, nici momentul de discuții. Poate că și unii și alții aveau motive de explicații. Poate că pe undeva, în afara circumstanțelor de rigoare, există și alte aspecte negative, în intimitatea formației, demne de a fi analizate cu sinceritate și principialitate.

Ce se întîmplă cu Rapid ?

Stelian TRANDAFIRESCU

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

15 goluri : **TĂTARU** (Steaua) — 2 din 11 m

13 goluri : **FRĂȚILA** (F.C. Argeș)

12 goluri : **OBLEMENCO** („U" Craiova) — 1 din 11 m, **DUMITRACHE** (Dinamo) — 5 din 11 m, **MOLDOVEANU** (Politehnica), **IORDĂNESCU** (Steaua), **ADAM** („U" Cluj) — 2 din 11 m.

10 goluri : **Neagu** (Rapid) — 1 din 11 m

9 goluri : **Cuperman** (Politehnica) — 1 din 11 m

8 goluri : **Dincuță** (Petrolul), **Tufan** (Farul), **Brosovschi** (U.T.A.), **Radu** (F.C. Argeș), **Săteanu** (Dinamo), **I. Constantin** (Jiul)

7 goluri : **Năstase** (Progresul), **Caraman, Ologu** (Farul), **Domide, Axente** (U.T.A.), **O. Ionescu** (C.F.R. Cluj), **Doru Popescu** (Dinamo), **Libardi** (Jiul)

6 goluri : **D. Enc. Rugiubei, Pană** (Sport Club), **S. Breian, Soo** (C.F.R. Cluj), **Bojin** (C.F.R. Timișoara), **Lupulescu** (Politehnica), **Cordreanu** (Rapid), **Arșa** („U" Cluj).

FINAL NEDORIT

Cam de vreo cinci etape, Farul „înoată". Și înoată lin, într-un stil demodat, doar-doar s-o consuma mai repede și ultima etapă. După victoria la limită cu Politehnica Iași pe teren propriu au urmat trei eșecuri consecutive dintre care unul cel cu U.T.A., chiar la Constanța.

Duminică la Petroșani în meciul cu Jiul, aceleași carențe: apărare nesigură, atac într-un picior (Tufan și Badea sînt departe de valoarea lor), linie mediană vlăguită. Oare aceasta să fie valoarea echipei antrenată de Robert Cosmoc? Credem că nu. Mai ales că pînă nu de mult constănțenii au avut în permanență — prin evoluții de calitate — un rol hotărîtor în configurația clasamentului. Care să fie cauzele situației actuale? Din capul locului se observă, la toți jucătorii, o stare evidentă de blazare și plictiseală, comoditatea lor în teren ducînd implicit la cedarea inițiativei adversarului. Concomitent și-au făcut loc și o stare excesivă de nervozitate care a ajuns să ducă la a pedepsi și insulte reciproce, de cele mai multe ori „tapi ispășitori", fiind găsiți jucătorii cei mai tineri.

Campionatul își mai are de disputat un ultim act și jucătorii vor intra într-o binemeritată vacanță. Dar, constănțenii se pare că și-au permis să profite de ea mai de vreme, înșelînd așteptările celor care le acordau mari șanse la obținerea dreptului de participare la una din competițiile europene. Atît condițiile materiale cît și valoarea efectivului de jucători sînt dintre cele mai ridicate. Randamentul pe care aceștia din urmă l-au dat în ultima vreme a fost însă invers proporțional cu posibilitățile lor, cu pregătirea care li s-a asigurat și cu speranțele puse în ei. E mult prea puțin pentru un oraș la stadionul căruia vin mii de iubitori ai Farului.

Gheorghe NERTEA

CLASAMENTUL CAMPIONATULUI DE TINERET-REZERVE

1. „U" Cluj	29	20	3	6	51—24	43
2. Petrolul	29	19	4	6	54—26	42
3. Steaua	29	18	6	5	51—29	42
4. Sport Club	29	15	6	8	49—25	36
5. Dinamo	29	12	9	8	34—29	33
6. F. C. Argeș	29	14	2	13	42—35	30
7. Rapid	29	12	6	11	38—36	30
8. „U" Craiova	29	8	13	8	34—30	29
9. Politehnica	28	13	3	12	34—35	29
10. Progresul	29	8	9	12	35—36	25
11. C.F.R. Timiș.	29	9	6	14	27—38	24
12. St. roșu	29	9	5	15	36—51	23
13. C.F.R. Cluj	29	7	7	15	25—47	21
14. Jiul	29	9	3	17	23—48	21
15. U.T.A.	28	5	9	14	27—48	19
16. Farul	29	6	7	20	21—53	15

BUCUREȘTI. Ofensive repetate ale rapidiștilor (în atac Lupescu, nr. 2) s-au lovit duminică de ...zidul jucătorilor băcăuani (în echipament alb) care au avut în Ghiță un portar de note 10 !

Foto : VIRGIL ONESA

● ETAPA A 29-a ● ETAPA A 29-a ● ETAPA A 29-a ●

ECHIPA CAMPIONATULUI — înaintea ultimei etape

Etapa aceasta n-a adus modificări spectaculoase echipei campionatului, dar a avut darul de a prefigura pe numeroși dintre titularii finali : portarul **Ghiță** (12 puncte avans față de Adamache), fundașul central **Ianul** (cel mai mare „total" al campionatului), fundașul **Mocanu**, cei doi mijlocași (**Radu Nunweiller** și **Vigu**) ca și întreaga linie de atac.

Ultima etapă a Diviziei A rămîne să dea verdictul în primul rînd pentru posturile de fundaș dreapta (duel **Pigulea-Gruber**) și un post de fundaș central (**Vlad** a pierdut locul în favoarea lui **Antonescu**, dar constănțeanul are doar un punct avans). Alte modificări sînt greu de presupus și ele se pot produce, în mod normal, numai în cazul cînd vreunul din titularii actuali nu va juca duminică.

Dar iată configurația actuală :

GHIȚĂ (230)

PIGULEA (213) ANTONESCU (222) IANUL (231) MOCANU (216)

R. NUNWEILLER (220) VIGU (213)

INCZE (202) CUPERMAN (213) LUPULESCU (206) GYÖRFI (211)

SĂ FIE EL SUCCESORUL LUI IVANSUC ?

Nu spunem o noutate, probabil, afirmînd că nici acum la *Cluj*, nu s-a potolit acea „slăbiciune" pentru *Ivansuc*, copilul teribil de odinioară de la „U", jucătorul înzestrat cu una dintre cele mai pure tehnici din cîte am văzut la fotbaliștii noștri. Mai ales la cîte un eșec al studenților, un oftat și un „...*Eeehh Zoli, ce ar fi făcut Zoli din mingea asta!*"... îți demonstrează că tribunele nu l-au uitat pe medicul, de astăzi, pe *Zoltan Ivansuc*. Inimile care bat pentru „U" caută un succesor al lui *Zoli*...

Sezoanele trecute nu l-au prea scos la iveală, deși el se afla aici, între *Anca, Pexa, Solomon* și *Cîmpeanu*, pe *BARBU*, acest tip de înaintaș romantic, refractar la legile marcajului, ciudat în toată mișcarea lui pe teren. Un mînz zvăpăiat și greu de strunit care s-a văzut chiar, la un moment dat, în afara echipei, rătăcind pe străzile *Clujului*. Poate că dacă l-ai fi întrebat atunci pe *Barbu* ce crede că mai poate face, ar fi ridicat din umeri. Din fericire alunecarea s-a oprit. *Barbu* a reintrat în lotul studenților. A început să schimbe tricourile decolorate ale echipei de rezerve cu cele noi ale echipei întîi. Dispariția „în bloc" a perechii de atacanți centrali (*Oprea—Mustățea*) a limpezit și orizontul pentru *Barbu*, care a început să se impună ca titular. Și iată-l, în sfîrșit, în fața unei mari ocazii : în locul accidentatului Dudu Georgescu îl găsește pe *Barbu* în fața porții, cu mingea la picior, cu o singură apărătoare în fața lui, cu tot golul la dispoziție. Ce să facă ? Să șutele ? Să dribleze ? Să centreze ? Să paseze ? Ezită, se încurcă în alternative, pierde momentul și, în cele din urmă, șutează, dar prea tîrziu, cînd portarul era deja pe poziție. Ezitarea l-a costat scump. Nu mai are răbdare să aștepte o nouă ocazie, se enervează, se descurajează și, în cele din urmă, este înlocuit.

Ce s-a întîmplat cu *Barbu* ? Ce l-a făcut să piardă acea siguranță de altădată ? Ce l-a făcut să nu mai creadă în el ? Ce l-a făcut să nu mai aibă răbdare ? Ce l-a făcut să nu mai aibă încredere în colegi ? Ce l-a făcut să nu mai aibă încredere în antrenori ? Ce l-a făcut să nu mai aibă încredere în spectatori ? Ce l-a făcut să nu mai aibă încredere în el însuși ?

Nu știm. Nu știe nici *Barbu*. Știe însă că acest adeseori așa de neînțeles jucător, *Barbu* luptă acum, căutînd urmele pașilor lui *Ivansuc*. Nostalgicii îl și revăd pe *Zoli* în nonșalanța cu care el controlează balonul, în fenta pe care o stăpînește fără cusur, în chiar gestul acela de mahalagioacă supărată, cu mîinile în șold, în care îl afli cînd mingea n-o mai are la picior. Să fie el, *Ivansuc II*, proprietarul tricoului nr. 9 de la alb-negri? Pentru răspuns adresați-vă acum și în viitor, acestui dotat fotbalist clujean pe nume *Barbu*...

Eftimie IONESCU

LE-A MAI RĂMAS DOAR... „DACĂ"...

Dudu Georgescu își lăsase fruntea pe spătarul scaunului din față, Zamfir se „ascunsese" în fundul autobuzului, Năstase număra... bornele kilometrice.

— Mi-e sete ! spune Beldeanu, rupînd liniștea mormîntală din mașină.

— Oprim undeva și-o să-ți potolești setea ! îi confirmă Liviu Colceriu.

Între Slatina și Pitești, într-un bufet slab iluminat, Beldeanu, Dudu Georgescu, Tănăsescu, Matei și ceilalți dau gata cîteva sticle de suc și „Borsec".

— Care-i Năstase ? îl întreabă pe Gherghel un tînăr de vreo 18—20 de ani.

— Cel înalt, cu cămașa în picățele...

— Mi-a plăcut teribil golul pe care l-a marcat la Ploiești...

În apropiere de Pitești, cîțiva dintre jucători prind glas. Cel mai revoltat este Viorel Popescu.

— Zamfir a greșit nepermis la golurile doi și trei !...

— Mîndoiu și Dudu Georgescu au ezitat, Viorel Popescu l-a lăsat mereu liber pe **Bălan** ! ni se destăinuie Zamfir.

— Rareori mijlocașii ne-au venit în ajutor ! căuta o scuză Dudu Georgescu.

— Și eu și Năstase și Kassai și Tănăsescu am ratat ocazii mari cît roata carului. Nu numai Zamfir e vinovat ! pune punctul pe i Rakși, unul dintre cei mai buni jucători ai Progresului în partida de la Craiova. Ne urmărește și ghinionul. În tot returul s-a ținut scai de noi. La București cu U.T.A., Rapid, Farul și Jiul, la Timișoara, azi la Craiova...

— Ce-ar fi ca tocmai în ultima etapă să ne surîdă și nouă norocul ? se întreabă însă-o doară Beldeanu.

— Dacă U.T.A. cîștigă partida cu C.F.R. și dacă noi învingem pe „U"... „Dacă". Atît. Singura variantă posibilă pentru salvarea celei mai tinere echipe din campionatul nostru. Dar ce nu-i posibil în fotbal ? Și în definitiv de ce n-ar crede acești tineri simpatici și talentați pînă la sfîrșit în șansele lor ?

Laurențiu DUMITRESCU

FĂRĂ CUNUNĂ DAR CU FRUNTEA SUS

Prin proporția sa, scorul de 6—1 poate spune mult despre strălucirea învingătorilor, despre o slăbiciune cronică a învinșilor, poate insemna și dezinteresul ușor de deslușit, ale uneia dintre combatante. Ipoteza din urmă nu are, evident, nici un punct de sprijin și umilirea F. C. Argeșului va trebui s-o căutăm în decalajul valoric existent la un moment dat. Poate și hazardul a cooperat intrucîtva cu campionatul „cu tîrre", atunci cînd la scor egal Dobrescu și Radu au ratat ocazii clare, dar procentul de șansă și-a găsit o limită la sfîrșitul primelor 45 de minute, căci după pauză, superioritatea U.T.A.-ei a devenit un fenomen limpede ca lumina zilei. Un public pedant, martor la realizări vechi și noi ale fotbalului arădean, a asistat la o jumătate de meci de mare spectacol și eficacitate. U.T.A. dezonorată în turul campionatului la Pitești (scor 1—4), a pus stăpînire pe minge și pe spațiul de joc, și-a adunat toate forțele, și-a risipit cu folos toată prisoseria, a respins prompt și precis atacul adversarului, a manevrat suveran la mijlocul terenului (o zonă în care piteștenii au avut jucători cu replică palidă) a combinat rapid și derutant în ofensivă pentru a finaliza apoi, fără ezitare, cu adresa și forța unui atac omogen și în mare dispoziție de joc. Domide a fost (iarăși) călăuza echipei, dispecerul ei clarvăzător și subtil.

Supus unui asemenea „tratament", F. C. Argeș n-a găsit un antidot corespunzător. Echipa s-a retras treptat, s-a strîns în preajma propriului careu, ca în fața unei nenorociri implacabile. Rarele crize de orgoliu ale oaspeților s-au convertit în cîteva contraatacuri fără substanță, care n-au putut răsturna un raport net defavorabil. Un presing continuu și ferm ar fi putut îngrădi, desigur, verva campionanei. Dar ceea ce nu a reușit C.F.R. Timișoara sau S. C. Bacău (învinse cu 6—0 la Arad) nu a putut realiza nici F. C. Argeș. Și U.T.A. rămîne fără cununa de lauri, dar nu și fără prestigiu.

Ion CUPEN